

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 72.

1 września 1921.

Treść: 499. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1921 w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych 1295

499.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 sierpnia 1921 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw № 44 poz. 310) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Poczt i Telegrafów zarządu poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. R. P. № 119 poz. 786) zarządzam co następuje:

§ 1. Dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podwyższają się, według załączonej taryfy, poczynawszy od dnia 1 września 1921 r. z wyjątkiem wszelkich opłat kwartalnych lub rocznych, które wchodzi w życie od dnia 1 października 1921 r. oraz opłat pocztowych dla przesyłek zagranicznych, które wchodzi w życie od dnia 15 września 1921 r.

Różnice, powstałe między opłatami już wniesionymi a nowoustanowionymi za czas po 1 października 1921 r. winny być dodatkowo wpłacone. Stronom, które wpłaciły już należności kwartalne lub roczne poza dzień 1 października 1921 r., wolno wypowiedzieć abonament do końca września 1921 r., w tym wypadku będą im zwrócone opłaty, wniesione za czas od 1 października 1921 r.

Podwyższone opłaty za rozmowy telefoniczne będą pobierane od 1 września 1921 r.

§ 2. Znosi się należność za polecenie przy opłacie listów wartościowych.

§ 3. Znosi się ulgową opłatę za paczki z książkami.

§ 4. Znosi się różniczkową opłatę za przekazy do 100 mk. i do 250 mk.

§ 5. Należność przy odbiorze listów wartościowych i przekazów pocztowych oblicza się za każde 1000 mk.

§ 6. Znosi się przy doręczeniu paczek wartościowych należność od wartości.

§ 7. Nowe taryfy obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Opłaty za abonament telefoniczny, za stałe przyłączenia nocne i różne opłaty telefoniczne, obowiązujące obecnie w b. dzielnicy pruskiej zostaną osobno uregulowane.

W obrocie z obszarem Wolnego Miasta Gdańska oraz z urzędami Litwy Środkowej obowiązują taryfy wewnętrzne.

§ 8. Z dniem wejścia w życie tej taryfy tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należnościach, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lipca 1921 r. (Dziennik Ustaw № 61 poz. 382) i rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 79 poz. 534). Dotychczas obowiązujące postanowienia rozdziałów A, D i E taryfy telefonicznej ostatnio powołanego rozporządzenia objęte zostają załączoną taryfą.

Minister Poczt i Telegrafów:

w z. *Dobrowolski*

Załącznik.

TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA.

1. TARYFA POCZTOWA.

A. Wewnętrzna taryfa pocztowa.

	Mk. f.
1. Listy zwykłe:	
a) obrót miejscowy:	
do wagi 250 gramów	10.—
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	10.—
" " 250 "	20.—
urzędowe ponad 20 gr. do 2.000 gr.	20.—
2. Kartki pocztowe:	
a) pojedyncze	8.—
b) z odpowiedzią	16.—
3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach	5.—
4. Druki zwykłe:	
do wagi 50 gramów	2.—
" " 100 "	4.—
" " 250 "	10.—
" " 500 "	20.—
" " 1000 "	30.—
urzędowe ponad 1000 g. do 5000 g.	30.—
5. Druki dla ociemniałych:	
do wagi 500 gramów	1.—
" " 1000 "	2.—
" " 1500 "	3.—
" " 2000 "	4.—
" " 2500 "	5.—
" " 3000 "	6.—
6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty):	
do wagi 250 gramów	10.—
" " 500 "	20.—
" " 1000 "	30.—
7. Próbki towarowe i przesyłki mieszane:	
do wagi 250 gramów	10.—
" " 500 "	20.—
8. Czasopisma:	
Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnym doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miesięcznej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.	

Opłata wynosi:

- I. Za czasopisma wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:
 - a) przy dwurazowym wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14%
 najmniej jednak miesięcznie 15.—

b) przy jednorazowej wysyłce	10 ⁰ / ₀	Mk. f.
najmniej jednak miesięcznie		10.—
II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I, których pojedynczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów		
najmniej jednak miesięcznie	7 ⁰ / ₀	5.—
III. Za czasopisma pod II, których pojedynczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów		
najmniej jednak miesięcznie	4 ⁰ / ₀	0.50
9. Przekazy:		
do 500 marek		10.—
" 1.000 "		15.—
" 2.500 "		30.—
" 5.000 "		50.—
" 10.000 "		100.—
" 15.000 "		135.—
" 20.000 "		170.—
" 25.000 "		200.—
10. Listy wartościowe:		
Za listy wartościowe zamknięte (opieczątowane przez nadawcę):		
a) należność za list zwykły do 20 gr.		10.—
" " " " 250 "		20.—
" " " " urząd. ponad 20 g. do 2000 g.		20.—
b) należność od deklarowanej wartości za każde 1000 marek lub część tychże		25.—
Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości w podwójnej wysokości.		
11. Paczki:		
do wagi 1 kg.		30.—
" " 5 "		100.—
" " 10 "		200.—
" " 15 "		300.—
za każde dalsze 5 kg.		100.—
W obrocie między urzędami pocztowymi polskiej części Śląska Cieszyńskiego pobiera się za paczki do wagi 20 kg. opłatę jak za paczki do wagi 15 kg.		
Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.		
Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego należność od wartości za każde 1000 mk. lub część tychże.		
Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. № 27 z 1920) pobiera się:		
prócz opłaty od wagi jak wyżej, należność od wartości:		
do 10.000 mk.		5.—
" 50.000 "		20.—
" 100.000 "		25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże		25.—

Należności dodatkowe.

Należności przy nadaniu.

	Mk. f.
Polecenie przesyłek pocztowych	15.—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	15.—
b) po nadaniu	30.—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	15.—
b) po nadaniu	30.—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy.	5.—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	8.—
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): prze- syłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościo- wych, przekazów i paczek	50.—

Należności przy odbiorze.

Za doręczenie w okręgu miejscowym (gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono):

a) listy wartościowe	
za każde 1000 mk. lub część tychże	10.—
b) przekazy pocztowe	
za każde 1000 mk. lub część tychże	5.—
c) przekazy P. K. O.	
do 500 marek	5.—
" 1000 "	10.—
za każde dalsze 1000 mk.	5.—
d) paczki bez podanej wartości:	
do wagi 1 kg.	10.—
" " 5 "	20.—
" " 10 "	50.—
" " 15 "	75.—
" " 20 "	100.—

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet	200.—
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	500.—
c) dla paczek wyłącznie	1000.—

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu n. p. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa	10.—
Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę.	50.—

Inne opłaty.

Należność za wniesioną reklamację od każdej przesyłki	20.—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	30.—
Duplikat poświadczenia nadania	20.—

	Mk. f.
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	20.—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki	10.—
Zawiadomienie o wydaniu paczki niedoręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy	10.—
Należytość za pośrednictwo przy oczeniu:	
a) przesyłek listowych	5.—
b) paczek	10.—
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	50.—
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.	
Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę	20.—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	25.—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	200.—

Pisma sądowe do stron w Małopolsce.

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	5.—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości .	10.—

Specjalne należytości pocztowe w b. dzielnicy pruskiej.

1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania	10.—
2) Za protestowanie weksli przez pocztę do 5000 mk. ponad 5000 mk.	20.— 30.—
3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	5.—
4) Za nadanie listów poleconych oraz paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki	5.—
5) Poświadczenie nadania zwykłej paczki	1.—
6) Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki: należytość jak za doręczenie paczki.	
7) Za przyjęcie przesyłki przez listonosza wiejskiego	3.—
8) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każdą markę	0.20
najmniej miesięcznie	5.—
9) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	50.—
10) Za zastrzeżenie obecności odbiorcy przy oczeniu w urzędzie celnym miesięcznie	10.—
11) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	10.—
12) Za wystawienie legitymacji pocztowej	5.—
13) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	5.—
14) Za wystawienie pocztowych listów kredytowych	10.—
15) Za jednorazową wypłatę z konta listu kredytowego należytość zasadnicza	1.—
i za każde 100 mk. lub część	0.50
16) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.	
a) do 10 km.	20.—
b) ponad 10 km.	30.—

	Mk. f.
od 10 kg. do 20 kg.	
a) do 10 km.	40.—
b) ponad 10 km.	60.—
17) Za jazdę pocztą od kilometra	10.—
18) Za przyjęcie telegramu przez listonosza wiejskiego	3.—
19) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, kwartalnie	10.—
20) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu, kwartalnie	20.—

B. Zagraniczna taryfa pocztowa.

Ważna od 15 września 1921 r.

1. Listy (bez ograniczenia wagi):	
do wagi 20 gramów	25.—
za każde dalsze 20 gramów	12.50
2. Kartki pocztowe:	
a) pojedyncze	15.—
b) z odpowiedzią.	30.—
3. Druki zwykłe (najwyższa waga 2 kg.)	
za każde 50 gramów.	5.—
4. Czasopisma wysyłane bezpośrednio przez redakcje	
za każde 50 gramów.	2.50
5. Druki dla ociemniałych (najwyższa waga 3 kg.)	
za każde 500 gramów	2.50
6. Papiery handlowe (najwyższa waga 2 kg.)	
za każde 50 gramów.	5.—
najmniej jednak	25.—
7. Próbkki towarowe (najwyższa waga 350 gr.)	
za każde 50 gramów.	5.—
najmniej jednak	10.—
8. Polecenie przesyłek listowych	25.—
9. Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	25.—
b) po nadaniu.	50.—
10. Należytość za wniesioną reklamację	50.—
11. Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca)	50.—
Paczki do Czechosłowacji (najwyższa waga 5 kg.):	
za 5 kg. paczkę zwykłą.	180.—
" 5 " " ochronną.	270.—
" 5 " " pośpieszną zwykłą	280.—
" 5 " " " ochronną	370.—
Paczki do Austrii (najwyższa waga 5 kg.):	
za 5 kg. paczkę zwykłą.	260.—
" 5 " " ochronną	390.—
" 5 " " pośpieszną zwykłą	360.—
" 5 " " " ochronną	490.—

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

Wewnętrzna taryfa telegraficzna.

Opłata za telegram w obrocie wewnętrznym składa się z opłaty od wyrazu i taksy zasadniczej.

1. Telegramy zamiejscowe i miejscowe zwykłe:	
a) opłata od wyrazu	10 mk.
b) taksa zasadnicza	30 "
Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach niedopuszczone.	
2. Telegramy zamiejscowe pilne (D):	
a) opłata od wyrazu	30 "
b) taksa zasadnicza	90 "
3. Zapłacona odpowiedź (Rp.):	
opłata od ilości wyrazów na odpowiedź i taksa zasadnicza.	30 "
4. Zapłacona odpowiedź pilna (Rpd.):	
opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza	90 "
5. Telegramy prasowe:	
opłata od wyrazu o 50% niższa i taksa zasadnicza	5 "
6. Telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej:	
opłata od wyrazu	2 "
taksa zasadnicza	5 "
7. Sprawozdanie telegramu (Tc):	
25% opłaty telegramu zwykłego.	
8. Poświadczenie odbioru:	
a) telegraficzne (Pc): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza.	30 "
b) telegraficzne pilne (Pcd): jak za telegram pilny o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza	90 "
c) pocztą (Pcp): jak za list zwykły.	
9. Telegramy o kilku adresach (Tm):	
za odpis każdego 100 wyrazów lub części telegramu zwykłego	30 "
za odpis każdego 100 wyrazów lub części telegramu pilnego	60 "
10. Doręczenie telegramów:	
a) w miejscowym okręgu doręczeń bezpłatnie,	
b) w zamiejscowym okręgu doręczeń przedpłata nadawcy po 25 mk. od kilometra.	
Różnicę między kwotą zapłaconą a rzeczywistymi kosztami ponosi odbiorca.	
11. Za nadanie, względnie wydanie telegramu przez telefon, za każde 100 wyrazów lub część tychże	15 "
12. Poświadczenie (pokwitowanie) nadania na osobne żądanie.	10 "
13. Za dodatkowy odpis telegramu:	
za odpis każdego 100 wyrazów lub części po	30 "
14. Skrócone adresy kwartalne	800 "
15. Doręczenie telegramów o pewnych porach do oznaczonych dwu miejsc kwartalnie	1000 "
16. Za cofnięcie telegramu	30 "
17. Opłata za pośrednictwo przy nadawaniu telegramów na rachunek wpłaconej zaliczki od każdego telegramu	10 "
18. Za telegramsy, nadawane na stacjach kolejowych, w miejscowościach, posiadających państwowe urzędy pocztowe	

- wo-telegraficzne, może być pobierana opłata dodatkowa na rzecz skarbu kolejowego.
19. Należność za wniesioną reklamację 20 mk.

III. TARYFA TELEFONICZNA.

A. Wyjaśnienia ogólne.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) sieci lokalnych,
- b) połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną, abonament. (Patrz §§ 11—23).

Korzystanie z sieci międzymiastowej — za opłatą od poszczególnej rozmowy. (Patrz §§ 24—31).

§ 2. Sieci lokalne służą do stałego porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną, lub
- b) jedną centralę główną, oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach, również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze — w mniejszych miastach

Określenie charakteru poszczególnej stacji, względnie przynależności jej do pewnej sieci lokalnej, należy do kompetencji odnośnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od stacji, dzieli się na dwie strefy:

- a) pierwsza strefa (miejska) obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch, lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do 100 abonentów — teren w promieniu 1 klm.				
" " " " od 101 do 2000 abon.	"	"	"	2 "
" " " " 2001 wzwyż	"	"	"	3 "
- b) druga strefa (zamiejska) — pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi, oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

B. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Nowoprzybywający abnenci ponoszą częściowo]koszta przyłączenia ich do sieci telefonicznej, a mianowicie:

- a) abnenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej:

za przyłączenie do centrali niezależnie od ilości abonentów teje

- placą jednorazowo po 3000 mk. za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 4000 mk.
 - za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 2000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, dostarczenie tychże do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez odnośne organa Ministerstwa Poczty i Telegrafów, za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 2000 mk.
- " " " " mieszkaniu co i " " 3000 "
- " " " " budynku co i " " 4000 "
- o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, oprócz opłaty ryczałtowej (mk. 2000) płaci abonent za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym jak za linię dla aparatu głównego, t. j. na zasadach, wyluszczonej w § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą odnośnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne, pod następującymi warunkami:

- system urządzeń centrali prywatnej odpowiada systemowi urządzeń centrali państwowej,
- wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę znajdują się w jednej posiadłości,
- liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6,
- obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej,
- na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem takowe uskutecznia się za opłatą na zasadach, wyluszczonej w § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Telefonów Państwowych na zasadach dla aparatów dodatkowych (§§ 7, 14 i 17). Obsługa centrali i w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

- za przeniesienie w tym samym pokoju mk. 2000
 - " " do innego pokoju tego samego lokalu " 3000
 - " " do innego lokalu tego samego budynku " 4000
 - " " " " budynku na tej samej lub innej posesji prócz ryczałtowej opłaty mk. 4000 (według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
w obrębie strefy pierwszej (miejskiej)	"	3000
" " " drugiej (zamiejskiej)	"	4000

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązuje uwaga do § 6-go.
Co do ryczałtów obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6-ym.

§ 10. Opłaty na pokrycie kosztów budowy lub przeniesienia pobierane są przed rozpoczęciem robót i podlegają zwrotowi tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być założony lub oddany do użytku abonenta.

C. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 11. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu (§ 12),
- b) grupy, do której zaliczona jest dana centrala (§ 13),
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta (§ 14),
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 12. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) **Abonament prywatny.** Do tej kategorii należą aparaty, założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek, i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) **Abonament zbiorowy.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) **Abonament publiczny.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.
- d) **Abonament towarzyski.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 13. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej stacji centralnej bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-iej	przy ilości abonentów	do 50.
II-iej	" "	od 51 do 100.
III-iej	" "	od 101 do 2000.
IV-iej	" "	od 2001 do 5000.
V-iej	" "	ponad 5000.

§ 14. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu (§ 12) i grupy, wynosi w pierwszej strefie (miejskiej):

G r u p a	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	k w a r t a l n i e		
						we dwójkę	we trójkę	we czwórkę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.			
I	do 50	1	450	1200	2700	300	225	150
II	od 51—100	1	1050	2100	4200	750	525	450
III	od 101—2000	2	2100	4050	8550	1500	1050	825
IV	od 2001—5000	3	3150	6000	9375	2250	1650	1275
V	ponad 5000	3	4500	8250	11250	3300	2175	1725

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- a) za aparat dodatkowy mk. 1000
- b) za dzwonek dodatkowy „ 200
- c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) „ 200
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy „ 400
- e) za aparat, załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta „ 400
- f) za aparat, załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność skarbu pocztowego „ 1000

§ 15. Oznaczona w § 14 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłata za konserwację linii, a mianowicie:

rocznie po mk. 300 za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 16. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą, obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 15, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku—całkowitą należność.

§ 17. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 14 ponadto opłatę za konserwację linii po 300 mk. rocznie za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 18. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną (§ 8) połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię, łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego (§ 12) punkt b) za każdy zaś aparat dodatkowy, załączony do centrali prywatnej po 2000 mk. rocznie.

§ 19. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu (§ 14) i należności za konserwację (§ 15), dopłaca za odległość stacji pomocniczej od stacji centralnej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym	Opłata za odległość rocznie marek
do 10 klm.	4000.—
od 10 do 20 klm.	6000.—
od 20 do 30 „	9000.—
od 30 do 40 „	12000.—

Abonenci stacji pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo korzystać z rozmów z abonentami innych stacji w obrębie całej sieci lokalnej bez ograniczenia ilości rozmów. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie wnoszą powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 20. Zaliczenie centrali telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości abonentów danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przy czym ilość abonentów stwierdzona w dniu 31 grudnia powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość abon. stwier. w dn. 31/III	powoduje zmianę tar. od 1 lipca
„ „ „ „ 30/VI	„ „ „ „ 1 paźdz.
„ „ „ „ 30/IX	„ „ „ „ 1 stycz.

Aparaty, służące do użytku osób i instytucji, należących do Ministerstwa Poczty i Telegrafów, jako służbowe, przy ustalaniu ilości abonentów nie brane są w rachubę.

§ 21. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia komunikacji u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 22. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni zgodnie z poprzednim paragrafem, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni—usiwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony

do sieci, względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu.

Jeżeli aparat został zdjęty, wówczas, prócz zaległych należności, winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 9 punkt a.

§ 23. Abonenci telefonu nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie ujawnienia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

D. Taryfa opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 24. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek — 3 minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według specjalnej instrukcji.

§ 25. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie, mogą być państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę (3 min.) rozmowy międzymiastowej wynosi:

przy odległości do 25 klm.	mk.	50.—
„ „ „ 50 „	„	100.—
„ „ „ 100 „	„	200.—
i za każde dalsze 100 „	po „	100.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 26. Abonenci telefonu mogą zamawiać rozmowy międzymiastowe z abonentami z innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefony, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się:

za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej [za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości.

b) W drugim wypadku:]

oprócz opłaty za przesłanie wezwania, obliczonej jak w p. a) — ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 30 mk.

§ 27. Jeżeli zamawiający lub wezwany nie stawił się do rozmowy w wyznaczonym terminie, zamówiona rozmowa uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak w § 26 poz. a).

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych opłata po 20 mk.

E. Rozmównice.

§ 28. Za rozmowy miejscowe t. j. prowadzone z rozmównic z abonentami, załączonymi do tej samej co i rozmównica centrali, pobiera się po 25 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali—według taryfy dla rozmów międzymiastowych (§ 25).

§ 29. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci lub **wzywać** do rozmównicy znajdującej się w innej miejscowości osoby nie abonujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

- a) za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości.
- b) za mającą się odbyć rozmowę międzymiastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się zgóry oprócz opłat jak w punkcie a) i b) ponadto:

- c) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń — 30 mk. Opłaty według punktu b) zwraca się w całości jedynie w tym wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów; jeśli zaś wezwany do rozmowy się nie zgłosił, postępuje się jak powiedziano w § 27.

F. Sieć podmiejska.

§ 30. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach, rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą—za pomocnicze względem centrali miejskiej w Warszawie, jako głównej.

Dla abonentów, załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu §§ 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów p o n a d 5000.

A. Taryfa telefoniczna abonamentowa.

Ważna tylko na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 1. Za każdą stację główną, oddaloną nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczną opłatę ryczałtową (Pauschgebür), która wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	2720	mk.
„ „ od 51 do włącznie 100 abonentów	4200	„
„ „ „ 101 „ „ 200 „	4360	„
„ „ „ 201 „ „ 500 „	5000	„
„ „ „ 501 „ „ 1000 „	6300	„
„ „ „ 1001 „ „ 5000 „	6760	„
„ „ „ 5001 „ „ 20000 „	7160	„

§ 2. Nowo przystępujący abonent opłaca oprócz opłaty rocznej (Pauschgebür) jednorazowo za urządzenie każdej głównej stacji . 3000 „

- § 3. a) Jeżeli stacja główna położona jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne lub nadpoczęte 100 mtr. długości przewodu, leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm., dodatkową opłatę rocznie 180 mk.
(Zuschlagegebühr). Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tej stacji, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.
- b) Jeżeli stacja główna leży w linii powietrznej więcej niż 10 klm. od centrali głównej, opłaca abonent oprócz opłaty dodatkowej pod a) jeszcze dodatek budowlany (Baukostenzuschuss). 560 "
za każde pełne lub nadpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości przewodu, leżącego poza granicą koła o promieniu 10 klm.

§ 4.

1. Zwykłe stacje boczne.

Za zwykłe stacje boczne telefoniczne, które Zarząd Państwowych Telegrafów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

- a) za urządzone na tej samej posiadłości (Grundstück), gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji, od każdej stacji rocznie 860 "
za każdą inną boczną stacją rocznie. 1260 "
- b) Jeżeli do połączenia stacji bocznej z stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne lub nadpoczęte 100 mtr. podwójnego przewodu rocznie 180 "
mierzone wzdłuż najkrótszej drogi, prowadzącej do stacji bocznej, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.
- c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 10 klm., płaci abonent za każde następne, pełne lub nadpoczęte 100 mtr. przewodu mierzonego od stacji głównej, analogiczne dodatki, jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 3 pod a) i b).

2. Stacje boczne szeregowo. (Reihenschaltung).

- a) Za każdą boczną stacją, urządzonej na tej samej posiadłości, gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy uzysciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telegrafów szafek łącznikowych:
przy jednym połączeniu z centralą rocznie	1260	"
" dwóch połączeniach " "	1500	"
" trzech " " "	1760	"
" więcej jak trzech połączeniach z centralą	1900	"
- b) za każde inne boczne stacje:
przy jednym połączeniu z centralą rocznie	1700	"
" dwóch połączeniach " "	1900	"
" trzech " " "	2100	"

fów pobiera się za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 7.

§ 9.

III. Przeniesienie stacji telefonicznych.

a) Za przeniesienie jednej stacji telefonicznej w tym samym pokoju jednorazowo	500 mk.
b) Za przeniesienie jednej stacji telefonicznej w tym samym budynku jednorazowo	760 "
c) Za przeniesienie jednej stacji telefonicznej do innego budynku i innej posiadłości	1500 "

Za zdjęcie i ponowne założenie dodatkowych urządzeń przy przełożeniu aparatu telefonicznego nie pobiera się osobnych opłat. Jeżeli przeniesiona stacja jest oddalona więcej jak 10 klm. od centrali, wówczas pobiera się za nowo wybudowany przewód poza granicą 10 klm. dodatek budowlany w myśl zasad § 3 punkt b. także i w tym wypadku, gdy stacja poprzednio leżała poza tą granicą.

d) Przy przeniesieniu stacji telefonicznej głównej, połączonej z stacjami bocznymi, pobiera się rzeczywiste koszty przeniesienia, gdy te przekraczają podwójne opłaty, wymienione pod literami a, b i c.	
e) Gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie swe mieszkania lub ubikacje zawodowe, w których są urządzone stacje telefoniczne i zatrzymują dawny swój numer załączenia stacji	200 "
f) Gdy stacja telefoniczna ma być odstąpiona innemu uczestnikowi i zarazem przeniesiona, wówczas pobiera się oprócz opłaty według punktu e, opłaty wymienione pod a, b, lub c.	

§ 10. Za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stółowy i przeciwnie, na żądanie abonenta 260 "

§ 11. Dodatkowe urządzenia, małe roboty przy stacjach telefonicznych, budowa szczególnie kosztownych przewodów i dostarczanie szczególnie kosztownych aparatów.

Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktry, słuchawki), są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie	120 "
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie	120 "
3. Za drugi mikrofon rocznie	180 "
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telegrafów rocznie	160 "
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych rocznie	120 "
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawek rocznie	120 "
7. Za urządzenie dzwonekowe, dołączone do tarcz spadkowych i	
8. za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.	

9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abo-

ment Zarządowi Państwowych Telegrafów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwońków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telegrafów, muszą odpowiadać wymogom technicznym, przepisany przez Państwowy Zarząd Telegrafów.

Należność za każdy taki dzwonek wynosi rocznie 120 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego, i t. p. świadczenia płaci abonent rzeczywiste koszty.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telegrafów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia przy mocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 12. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 4); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telegrafów rocznie 420 „

2. Przy stacjach bocznych, urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telegrafów 220 „

§ 13. Za używanie przewodów, których koszty budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy więcej niż o 500 mk., pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 14. Za aparaty, które są specjalnie przygotowane do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszty naprawy aparatu uszkodzonego z powodu wilgoci.

B. Stałe połączenie nocne.

§ 15. a) W ruchu miejscowym:
za połączenie przez jedną noc jednorazowo 7 „
miesięcznie 36 „
kwartalnie 92 „

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość.

Są one zależne od zezwolenia Państwowego Zarządu Telegrafów.

Za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby pobiera się potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej 40 „

Za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną pobiera się za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową najmniej jednak za jedną rozmowę.

C. Różne opłaty.

§ 16. a) Należność za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 360 „

b) za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 528 „

- c) za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urzędzeń, tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:
1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie . . . 640 mk.
 2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie . . . 1620 „
w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.
 3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 1620 „
 4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 3160 „

Minister Poczty i Telegrafów:

w z. *Dobrowolski*

Wydano w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

№ 14861 P

Konto czekowe Poczty Kasy Oszczędności 30130. Cena 30 mk.

OD REDAKCJI. Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika Ustaw uprasza się pp. prenumeratorów o wpłacenie należności za IV kw. 1921 r. w wysokości 500 mk., ewentualnie zaległej za III kw. w wysokości 350 mk., na dołączone blankiety Pocztovej Kasy Oszczędnościowej.